СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ И СТАНОВИЩА ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ ПО

ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КРЕДИТНИТЕ ИНСТИТУЦИИ

№	Дата и начин на постъпване на становището (официално, по ел. поща, чрез Портала за обществени консултации и т.н.)	Име на лице/наименование ЮЛ	Декларирани данни дали лицето действа от свое име или защитава позиция от името на друго лице/група лица	Предложения и становища	Приети/ неприети	Мотиви
1.	**31.10.2025 г.** по ел. поща	**Асоциация на банките в България**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. По отношение на въведените изменения в уредбата на изискванията за лицата, заемащи ключови позиции. В законопроекта се предвижда, че ръководителят на функцията за управление на риска при ИКТ е лице, заемащо ключова позиция и е лице, различно от ръководителя на функцията за управление на риска. Въвежда се изискване ръководителят на функцията за управление на риска при ИКТ да не може да	Не се приема.	Идеята двете позиции да не се съвместяват е, че изискванията за професионален опит и експертни познания, които се поставят към двете длъжности, се различават съществено и на

				заема друга длъжност в банката, освен като член на управителния съвет. Директива (ЕС) 2024/1619 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 година за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на надзорните правомощия, санкциите, клоновете от трети държави и рисковете от екологичен, социален и управленски характер не предвижда разграничение между ръководител на функцията за управление на риска и ръководител на функцията за управление на риска при ИКТ, а единствено урежда, че лице, заемащо ключова позиция е ръководителят на функцията за управление на риска. Считаме, че директивата следва да бъде имплементирана в действащата ѝ редакция, като не се изменят нейните изисквания и ръководителят на функцията за управление на риска да може да съвместява и функцията за управление на риска при ИКТ. Считаме, че като цяло предложеното разширяване на кръга на лицата, определени като ключови позиции, включвайки ръководителя на функция за управление на риска при ИКТ, създава неяснота и представлява предпоставка за различно тълкуване относно това коя позиция би следвало да се счита за такъв ръководител, както и в кой ресор следва тя да е обособена, особено в големите банкови институции със сложна структура. Горното от своя страна е		практика би било трудно ефективното им съвместяване от едно и също лице, включително и в контекста на възможността за отделяне на достатъчно време за всяка от тях. Съгласно дефиницията за „ръководители на функциите за вътрешен контрол“ това са лицата с най-висока длъжност, които отговарят за ефективното управление на текущото изпълнение на функциите за вътрешен контрол в една институция. Тази дефиниция предполага, че въпросното лице

				предпоставка за създаване на различия в регулаторните практики по отношение на изискванията при оценка на надеждност и пригодност на тези лица. От друга страна не става ясно и какво е отношението между „ръководител на функцията за управление на риска при ИКТ“ съгласно предложения проект на ЗИД на ЗКИ и „служител или административно звено, отговарящо за мрежовата и информационната сигурност“ съгласно чл. 3, ал. 2 от Наредбата за минималните изисквания за мрежова и информационна сигурност (с предвидени функции съгласно Приложение №6 към Наредбата), съответно дали се касае за една и съща позиция.		следва да осъществява ежедневното оперативно ръководство на съответната функция – нещо, което по отношение на информационната сигурност не би могло да се очаква от ръководителя на функцията за управление на риска в контекста на по - горе изложените аргументи. Важно е да се отбележи, че предложената забрана за съвместяване на двете длъжности се отнася единствено до възлагането на двете функции на едно и също лице,

						като това обаче не възпрепятства централизираното управление на риска в банката, тъй като със законопроекта не се въвежда изискване и двамата да бъдат подчинени непосредствено на управителния съвет на банката, т.е. възможно е двете функции да бъдат обединени в една структура, като ръководителят на функцията за управление на риска при ИКТ е подчинен на ръководителя на функцията за управление на риска. По отношение на коментара относно това как

						се съотнасят ръководителят на функцията за управление на риска при ИКТ и лицето по чл. 3, ал. 2 от Наредбата за минималните изисквания за мрежова и информационна сигурност (НМИМИС), в рамките на процеса по транспониране на отделни разпоредби от Директива (ЕС) 2024/1619 в Наредба № 10 на БНБ от 2019 г. за организацията, управлението и вътрешния контрол в банките се предвижда да бъде обсъдена възможността за добавяне на

						разпоредба, която да пояснява, че съответните разпоредби от ЗКИ и НМИМИС визират едно и също лице и една позиция.
				2. По отношение на измененията на чл. 11, уреждащи изискванията, на които следва да отговарят членовете на управителния (съвета на директорите) и надзорния съвет. В чл. 11, ал. 1, т. 4 от законопроекта е предвидено, че член на управителен съвет, на съвет на директорите, както и прокурист, с изключение на този, чието упълномощаване е само за дейността на клон на банка, лицензирана в Република България, може да бъде лице, което е способно да работи с честност, почтеност и независимост, за да преценява и оспорва по ефективен начин решенията на управителния съвет (съвета на директорите), ако е необходимо, и да упражнява ефективен контрол и наблюдение на вземането на решения на управленско ниво. В предложената редакция текстът не отговаря на Насоките на ЕБО за вътрешното управление (EBA/GL/2021/05, 2 юли 2021 г), Дял II — Роля и състав на ръководния орган и комитетите, раздел 2, т. 31, където е предвидено, че ръководният орган в	Не се приема.	Нормата на чл. 91 (2а) от Директива 2013/36/ЕС, както е изменена по силата на Директива (ЕС) 2024/1619, е транспонирана точно в чл. 11, ал. 1. т. 4 от ЗИД на ЗКИ и в случая става въпрос за начин на тълкуване и прилагане на текста в духа на директивата, отколкото за неточност. В подкрепа на това твърдение е и становището на Европейския

				управленската си функция следва да оспорва по конструктивен начин и да извършва критичен преглед на предложения, обяснения и информация, получени при упражняването на правомощията му за преценка и вземане на решения. Вмененатa отговорност е да оспорва по конструктивен начин предложения, обяснения и информация при вземането на решения, а не да бъдат оспорвани след тяхното приемане. Подобна отговорност е присъща за ръководния орган в контролната му функция, което се подкрепя от Насоките за вътрешното управление, Дял — Роля и състав на ръководния орган и комитетите, раздел 3, т. 35, б. „а“, където е предвидено, че ръководният орган в контролната му функция упражнява контрол и извършва наблюдение на вземането на решения и действията на управленско ниво и да упражнява ефективен контрол над ръководния орган в управленската му функция, включително наблюдение и внимателно проследяване на индивидуалните и колективни резултати на неговите членове и изпълнението на стратегията и целите на институцията. Предвид изложеното, считаме че предложената редакция е приемлива по отношение на членовете на надзорния съвет, както е предвидено в чл. 11, ал. 3, но следва да бъде редактиран по отношение на членовете		банков орган (ЕБО) относно разликата между чл. 91, ал. 1 и 91а и по-точно липсата на изискването за „независимост“ относно лицата, заемащи ключови функции. Изискването за „независимост“ се прилага за всички членове на управителния орган на институцията и описва модел на поведение, проявяващ се по време на обсъждания и вземане на решения в рамките на управителния орган, при който всички членове на управителния орган трябва да могат да вземат

				на управителния съвет в смисъла на Насоките на ЕБО за вътрешното управление.		свои собствени обосновани, обективни и независими решения и преценки при изпълнение на своите функции и отговорности, например „смелост, убеждение и сила за ефективно оценяване и оспорване на предложените решения на другите членове на управителния орган“ (вж. Съвместните Насоки на EBA/ESMA за оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата, заемащи ключови позиции EBA/GL/2021/06,

						параграф 81 и сл.). Аналогични аргументи се съдържат и в раздели 3.4.3, 3.5., 3.6., и 3.6.3 от Ръководството на Европейската централна банка (ЕЦБ) за оценките за надеждност и пригодност.
				3. Относно периода на спиране Предлагаме допълнителна алинея 8 в чл. 6в ЗКИ, която да вмени в отговорност на лицата по ал. 1 от същия член да декларират, че периодът на спиране за тях е изтекъл или неприложим. Това ще улесни банките, които в противен случай трябва да търсят потвърждение от БНБ дали лицето е ограничено да сключва договор на основание чл. 6в, ал. 1 ЗКИ или да разчитат на собствена преценка: Предлагаме следният примерен текст: *(8) Преди сключване на договор или договорно споразумение в хипотезата на ал. 1, лицата по ал. 1 са задължени да декларират пред банките или субектите по ал. 1, т. 1 – 3, че приложимият за тях период на спиране е*	Не се приема.	Целта на Директива (ЕС) 2024/1619 е да се определят минимални изисквания за предотвратяване на конфликти на интереси. В този контекст, подобна разпоредба не е в съответствие с целите на директивата, като ограничението е спрямо служителите, а не

				изтекъл, или, съответно, че ограничението по ал. 1 не е приложимо за тях.“		самите кредитни институции. На лицата, попадащи в обхвата на тези изисквания, ще се изплаща определено обезщетение, чиято цел е да ги компенсира за невъзможността да постъпят на работа за определен период от време в субекти, във връзка с които се прилагат тези ограничения за спиране. В тази връзка не е логично да се изисква попълване на декларация от лице, което има интерес да започне работа в банката, при условие че няма контролен

						механизъм за проверка на декларираното. Още повече, че законът не ограничава банките да извършат съответни проверки. Не би било подходящо тази разпоредба да се прилага за членовете на УС на БНБ, тъй като за тях се прилагат и разпоредбите на Закона за противодействие на корупцията и Етичния кодекс на ЕЦБ. Освен това началото и края на мандата на член на УС на БНБ е публична информация.
2.	**31.10.2025 г.** по ел. поща		☒ Лицето действа от свое име	Предлаганите от Фонда за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ, Фонда) промени в проекта на Закон за изменение и допълнение	Приема се частично.	Основната цел на ЗИД на ЗКИ е да се въведат в

		Фонд за гарантиране на влоговете в банките	☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	на Закона за кредитните институции се свеждат до предложения за промяна на § 83 – за промени в Закона за банковата несъстоятелност и § 88 – за промени в Закона за гарантиране на влоговете в банките. **Предложения за промени в Закона за банковата несъстоятелност** Предлаганите промени в Закона за банковата несъстоятелност (ЗБН) в по-голямата си част са свързани с промените в националното законодателство, с които е уредено разпределението на надзорните правомощия между Европейската централна банка и Българската народна банка, като е отчетено, че БНБ следва да продължи да изпълнява всички останали свои правомощия в процеса на банкова несъстоятелност, които са различни от надзорните. Освен горните промени се предлагат и други, които целят ускоряване на процеса на банкова несъстоятелност и неговото финализиране при отчитане на особеностите му спрямо общата търговска несъстоятелност. Една от тях е свързана с гарантиране на участието в искови производства на лицата, придобили имуществени права, предмет на такива производства, в рамките на процедурата по осребряване на масата на несъстоятелността, като предложението за промяна следва законодателното разрешение и техника на чл. 227 ГПК, приложим при универсално		националното законодателство измененията, предвидени в Директива 2013/36/ЕС по силата на Директива (ЕС) 2024/1619 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 година. Също така се предлагат и изменения, свързани с по-ясното разпределение на правомощията на ЕЦБ и БНБ във връзка с осъществявания от тях пруденциален надзор върху банките, с оглед пълното съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1024/2013 на

				правоприемство, като в рамките на банковата несъстоятелност подходът е то да е приложимо при настъпилото частно правоприемство. Предлага се и промяна, която да запази първоначално заложените, като изчерпателно изброяване, предпоставки за приключване на производството по банкова несъстоятелност, без да се прилагат други такива, въведени за общата търговска несъстоятелност. Също така се предлагат изменения поради наличието на празнота в действащия закон и по-конкретно в Глава девета „Приключване на производството по несъстоятелност.“, където законодателят е заимствал разпоредби от търговската несъстоятелност, без да отчита спецификите на производството по банкова несъстоятелност и ролята на Фонда в него. На последно място се предлага промяна, свързана с присъединяването на Република България към еврозоната и с цел осигуряване на правна сигурност при превалутирането на неполучени суми по вече влезли в сила частични сметки за разпределение между кредитори, така че да се уреди тяхното изменение без да се повтаря процедура по тяхното повторно одобрение. **§ 83.** В Закона за банковата несъстоятелност (обн., ДВ, бр. 92 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 67 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 31 и 105 от 2005		Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции. В тази връзка предложените от ФГВБ изменения и допълнения в ЗБН и ЗГВБ в тази насока се приемат, доколкото касаят правилното разпределение на функциите на надзорните органи – ЕЦБ и БНБ. В ЗИД на ЗКИ има и няколко разпоредби, свързани с

				г., бр. 30, 34, 59, 80 от 2006 г., бр. 53 и 59 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 22, 41, 50, 61, 62 и 94 от 2015 г., бр. 33 и 95 от 2016 г., бр. 91 и 103 от 2017 г., бр. 20 и 22 от 2018 г., бр. 33 и 83 от 2019 г., бр. 12 от 2021 г.; Решение № 8 от 2021 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 48 от 2021 г.; бр. 25 от 2022 г., бр. 70 от 2024 г. и бр. 54, 63 и 67 от 2025 г.) се правят следните изменения:		присъединяването на Република България към еврозоната, отчитащи правилата за превалутиране съобразно Закона за въвеждане на еврото в Република България. От друга страна, предложените от ФГВБ изменения и допълнения в ЗБН, които целят ускоряване на процеса на банковата несъстоятелност и неговото финализиране при отчитане на особеностите му спрямо общата търговска несъстоятелност, не могат да бъдат приети в настоящия ЗИД

						на ЗКИ, тъй като са съществени и излизат извън обхвата на съгласуваните до момента разпоредби в ЗИД на ЗКИ. В тази връзка налагат провеждането на обществени консултации по реда на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове, както и по-широко обсъждане с Министерство на правосъдието и Българска народна банка. Това неоснователно ще забави процеса на приоритетно приемане на законопроекта, доколкото разпоредбите на Директива (ЕС)

						2024/1619 следва да бъдат въведени в националното законодателство в срок до 10 януари 2026 г.
				1. В чл. 8: а) в ал. 1 думите „Българската народна банка, наричана по-нататък "Централната банка", е отнела“ се заменят с думите „компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции е отнел“;	Приема се.	
				б) в ал. 3 думите „Централната банка“ се заменят с думите „Българската народна банка, наричана по-нататък „Централната банка“;	Приема се.	
				в) в ал. 4 думите „Централната банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.	Приема се с редакция.	В чл. 8, ал. 4 думите „от Централната банка“ се заличават.
				2. В чл. 9: а) в ал. 2 думите „въз основа на които е издадено решение на управителния съвет на Централната банка“ се заличават; б) в ал. 3 думите „Централната банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.	Приема се.	

				3. В чл. 11: а) в ал. 3 думите „Централната банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“, думите „т. 24“ се заменят с „т. 28“, а след думите „упълномощени от тях лица“ се поставя запетая и се добавя „или от ликвидаторите“;	Приема се с редакция.	В чл. 11: а) в ал. 3 думите „на Централната банка“ се заличават, думите „т. 24“ се заменят с „т. 28“, а след думите „упълномощени от тях лица“ се поставя запетая и се добавя „или от ликвидаторите“.
				б) в ал. 5 думите „Централната банка“ се заменят с думите „компетентния орган“;	Приема се.	
				в) в ал. 6 думите „Централната банка“ се заменят с думите „компетентния орган“, думите „по съдебен ред“ и „административноправния“ се заличават, а думата „спор“ се заменя с думата „спора“ .	Приема се.	
				4. В чл. 14 думите „Централната банка“ се заменят с думите „компетентния орган“.	Приема се.	
				5. В чл. 17, ал. 2, изречение второ след думата „курса“ се поставя запетая и се добавят думите „обявен на интернет страницата“.	Приема се с редакция.	В чл. 17, ал. 2 след думата „курса“ се добавя „на Европейската централна банка, обявен на интернет страницата“.

				6. В чл. 18, ал. 2 думите „от Централната банка“ се заличават.	Приема се.	
				7. В чл. 21, ал. 1 думите „на Централната банка“ се заличават.	Приема се.	
				8. В чл. 25, ал. 5 думите „от Централната банка“ се заличават.	Приема се.	
				9. В чл. 46, ал. 1, т. 15 думите „по чл. 145 от Закона за платежните услуги и платежните системи“ се заличават.	Приема се с редакция.	В чл. 46, ал. 1, т. 15 думите „в реално време по чл. 145 от Закона за платежните услуги и платежните системи и до системата ТАРГЕТ2БНБ“ се заменят с „на експресни преводи в реално време TARGET“.
				10. В чл. 59, ал. 4 думите „на Централната банка“ се заличават.	Приема се.	
				11. В чл. 76 се създава ал. 7: „(7) При продажба на имуществени права, включени в масата на несъстоятелността, висящите съдебни производства, с предмет същите, продължават с участието на правоприемника.“	Не се приема.	Предложението е съществено и е извън предметния обхват на измененията в ЗБН, предложени с преходните и заключителните

						разпоредби на ЗИД на ЗКИ. Виж аргументите по-горе.
				12. В чл. 92: а) в ал. 2 думите „Централната банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл.1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“;	Приема се с редакция.	В чл. 92: а) в ал. 2 думите „от Централната банка“ се заличават“.
				б) в ал. 3 думите „Централната банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл.1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“;	Приема се.	
				в) в ал. 7 думите „Централната банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл.1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.	Приема се.	в) в ал. 7 думите „Централната банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл.1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.
				13. В чл. 105, ал. 2, след досегашния текст се добавят думите „Чл. 735 от Търговския закон не се прилага“.	Не се приема.	Законът за банковата несъстоятелност е специален закон и съответно правилата за търговската несъстоятелност могат да се

						прилагат, доколкото има неуредени въпроси или когато ЗБН изрично препраща към Търговския закон. В действащата разпоредба на чл. 105 от ЗБН изрично се уреждат хипотезите, при които се прекратява производството по несъстоятелност, и съответно чл. 735 от Търговския закон не се прилага.
				14. В чл. 108: а) в ал. 1, изречение първо думите „в банка сумите, които са заделени при окончателното разпределяне за неполучените или оспорените вземания.“ се заменя с думите „по отделна сметка, открита на името на фонда в банка, сумите по всички одобрени сметки за	Не се приема.	Предложението е съществено и е извън предметния обхват на измененията в ЗБН, предложени с преходните и

				разпределяне, които не са получени или са заделени за оспорените вземания“; б) създава се ал. 2: „(2) При възобновяване на производството по несъстоятелност по реда на чл. 111, наличните суми в сметката по ал. 1 се предават на синдика с разпореждане на председателя на фонда.“; в) създава се ал. 3: „(2) След изтичане на срока по чл. 111, неполучените суми в сметката по ал. 1 увеличават средствата на фонда за гарантиране на влоговете.“		заключителните разпоредби на ЗИД на ЗКИ. Виж аргументите по-горе.
				15. В Преходните и заключителни разпоредби: а) създава се § 1: „§ 1. Неполучените от кредитори суми по одобрени и влезли в сила сметки за разпределение преди 01.01.2026 г. се преизчисляват в евро съгласно правилата за превалутиране и закръгляване, предвидени в Закона за въвеждане на еврото в Република България. Положителната разлика, получена в резултат на превалутиране и закръгляване, е в полза на кредиторите и е за сметка на масата на несъстоятелността.“	Не се приема.	Разпоредбата преповтаря принципите на Закона за въвеждане на еврото в Република България и не въвежда ново правило, различно от законоустановените. Преизчисляването на суми в евро е съобразно законоустановения вече ред.

				б) създава се § 2: „§ 2. Измененията в Закона за банковата несъстоятелност се прилагат по отношение на производства по несъстоятелност, открити към датата на влизането му в сила.“	Не се приема.	Предложените от ФГВБ изменения в ЗБН имат различно естество. Конкретната разпоредба се отнася единствено за втората категория предложения, касаещи ускоряване на процеса на банковата несъстоятелност и неговото финализиране при отчитане на особеностите му спрямо общата търговска несъстоятелност. Тя не е приложима за измененията, свързани с правомощията на ЕЦБ и БНБ съгласно Регламент (ЕС)

						№ 1024/2013 и следователно не може да бъде приета в настоящия проект на ЗИД на ЗКИ, тъй като е съществена и налага провеждането на обществени консултации по реда на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове, както и по-широко обсъждане с Министерство на правосъдието и Българска народна банка. В допълнение, предвиденото в предложения § 2 обратно действие на измененията в ЗБН предполага уреждане на заварени и все още неприключени

						производства. Следва да се има предвид, че предложените промени ще имат отражение и върху неприключилото производство на „Корпоративна търговска банка” АД (в несъстоятелност.
				Предложения за промени в Закона за гарантиране на влоговете в банките Основната част от предложените промени са свързани с промените в националното законодателство, с които са въведени разпоредби на Директиви на ЕС и е уредено разпределението на надзорните правомощия между Европейската централна банка и Българската народна банка. Доколкото Законът за гарантиране на влоговете в банките (ЗГВБ) в досегашната му редакция приема, че упражняването на надзорни правомощия върху работата на кредитните институции е възложено на Българската народна банка, без да са отразявани промените в нормативната уредба от момента на присъединяването на Република България към Банковия съюз до приемането в еврозоната, то предлаганите промени имат за цел да хармонизират	Приема се.	

				разпоредбите на ЗГВБ с останалото национално законодателство. Заедно с това се предлага и промяна, свързана с изискванията на Европейския банков орган, за начина на увеличаване на средствата на Фонда при необходимост, не само в случаите на активиране на системата за гарантиране на влоговете при отнемане на лиценз на банка или обявяване на влоговете за неналични, но и в случаите на финансиране на действия по преструктуриране на кредитна институция. **§ 88.** В Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 62 от 2015 г., изм. и доп., бр. 96 и 102 от 2015 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 20 и 27 от 2018 г., бр. 17 и 37 от 2019 г., бр. 12 и 19 от 2021 г., бр. 16 от 2022 г., бр. 84 от 2023 г., бр. 70 от 2024 г. и бр. 49 от 2025 г.) се правят следните изменения:		
				1. В чл. 12, ал. 1 след думата „курса“ се поставя запетая и се добавят думите „обявен на интернет страницата“.	Приема се с редакция.	В чл. 12, ал. 1 след думата „курса“ се добавя „на Европейската централна банка, обявен на интернет страницата“.
				2. В чл. 14, ал. 3 след думата „курса“ се поставя запетая и се добавят думите „обявен на интернет страницата“.	Приема се с редакция.	В чл. 14, ал. 3 след думата „курса“ се добавя „на Европейската централна банка, обявен на

					интернет страницата“.
			3. В чл. 16: а) в ал. 2 думата „надзорни“ се заличава и след думите „Закона за кредитните институции“ се добавят думите „от компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“; б) в ал. 3 думите „Българската народна банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.	Приема се с редакция.	В чл. 16: а) в ал. 2 накрая се добавя „от компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“; б) в ал. 3 думите „Българската народна банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.
			4. В чл. 18: а) в ал. 1, изречение първо след думите „покриване на задълженията му“ се добавят думите „по чл. 19, ал. 1 или“, а думите „когато влоговете са станали неналични“ се заличават;	Не се приема.	Със Закона за гарантиране на влоговете в банките (ЗГВБ) в националното законодателство е въведена Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г.

						относно схемите за гарантиране на депозити. Член 18, ал. 1 от ЗГВБ въвежда чл. 10, пар. 8 от Директивата и следователно предложените изменения не са в съответствие с изискванията на Директива 2014/49/ЕС.
				б) в ал. 1, изречение второ думите „Българската народна банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл. 1 ал. 2 от Закона за кредитните институции“;	Приема се.	
				в) в ал. 4 думите „Българската народна банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“;	Приема се.	
				г) в ал. 5 думите „Българската народна банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.	Приема се.	
				5. В чл. 20, ал. 1, т. 1 думите „Българската народна банка“ се заменят с думите „компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.	Приема се с редакция.	В чл. 20, ал. 1, т. 1 думите „на Българската

					народна банка“ се заличават.
			6. В чл. 30, ал. 4 думите „17 – 22, 24 и 25“ се заменят със „17 – 23, 28 и 29“.	Приема се с редакция.	В чл. 30, ал. 4 думите „Българската народна банка“ се заменят с „Компетентният орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“ и думите „17 – 22, 24 и 25“ се заменят със „17 – 23, 28 и 29“.
			7. В чл. 31, ал. 5 думите „надзорни“ и „по Закона за кредитните институции“ се заличават.	Приема се с редакция.	Разпоредбата е близка по смисъл с тази по чл. 16, ал. 2 от ЗГВБ и в тази връзка редакциите в двете разпоредби следва да са идентични. В чл. 31, ал. 5 накрая се добавя „от компетентния орган по чл. 1, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.

				8. В § 1, т. 9 от ДР думите „или втора“ и „или други активи, за които Българската народна банка или фондът смята, че са също толкова сигурни и ликвидни“ се заличават.	Не се приема.	Няма правна необходимост от тази промяна.
3.	**05.11.2025 г.** по ел. поща	**Ивелин Георгиев**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	**1. По § 4:** С предложената нова чл. 6а, ал. 2 по-скоро се цели посочване на задължените субекти на изискванията на раздел II, отколкото въвеждане на легални дефиниции. С предложените дефиниции не се изяснява същността на използването понятия, а се изброяват субектите, които се/не се включват в тях. Предлагам следната стилистична корекция, която запазва смисъла на чл. 4а, §1 от Директива 2024/1619. **§ 4.** В глава първа се създава раздел II с чл. 6а – 6д: „Раздел II Независимост по отношение на надзора върху банките **Чл. 6а.** Изискванията на този раздел са приложими по отношение на: 1. членовете на управителния съвет на БНБ, с изключение на управителя; 2. служителите на БНБ, заемащи длъжности, свързани със създаване, придобиване или ползване на информация за целите на банковия надзор или във връзка с него. Управителният съвет на БНБ определя длъжностите, в чиито функции попадат дейностите по настоящата точка.	Не се приема.	Предложението има технически характер и не допринася за по-голяма яснота на разпоредбата.

				Чл. 6б. При упражняване на надзорните правомощия на БНБ членовете на управителния съвет и нейните служители действат независимо и обективно и нямат право да искат или да приемат указания от поднадзорните лица, нито от органите и институциите на Европейския съюз, от Министерския съвет, от правителствата на други държави членки, или от други органи и институции. **Чл. 6в.** (1) Членовете на управителния съвет и служителите на БНБ нямат право да търгуват с финансови инструменти, емитирани от или реферирани към банки, лицензирани на територията на Република България и преките или непреките предприятия майки, дъщерните предприятия или свързаните лица на тези банки, с изключение на: 1. инструментите, управлявани от трети страни, при условие че не се допуска собствениците на тези инструменти да се намесват в управлението на портфейла; 2. инвестициите в предприятия за колективно инвестиране; (2) Изключенията по ал. 1 се прилагат само когато третите страни и предприятията за колективно инвестиране не инвестират предимно в инструменти, емитирани от субектите, посочени в ал. 1, или реферирани към тях.		
				Преповтаря изискването на т. 1 и по-скоро следва да отпадне. При превратно тълкуване	Не се приема.	Редакцията на вносителя е ясна -

				може да се окаже, че разпоредбата не са прилага за лица пряко ангажирани в надзора, но които функции не се свързани пряко с надзора и обратно. **Чл. 6г.** (1) Членовете на управителния съвет и служителите на БНБ~~, чиито функции са пряко свързани с целите на надзора или вземането на решения,~~ нямат право да сключват трудови договори, договори за консултантски услуги, договори за изпълнение на ръководни или контролни функции или да приемат какъвто и да е вид договорно споразумение за предоставяне на професионални услуги за определен период от време („период на спиране“) с които и да е от следните: 1. банки, с които служителите или членовете на управителния съвет са били пряко ангажирани за целите на надзора или вземането на решения, включително в преките или непреките предприятия майки, дъщерните или свързаните предприятия на тези банки; 2. субекти, които предоставят услуги на някои от лицата по т. 1, освен в случаите, когато на служителите или на членовете на управителния съвет е забранено да участват в предоставянето на тези услуги по време на периода на спиране; 3. субекти, извършващи дейности по лобиране и застъпничество, насочени към БНБ, по въпроси, за които служителите или членовете на управителния съвет са отговаряли по време на своята работа или мандат.		т. 1 се отнася до кръга поднадзорни лица, докато основният текст на ал. 1 има за цел да дефинира кръга служители на БНБ.

				(2) Длъжностите по ал. 1 се определят с решение на управителния съвет на БНБ. (3) Периодът на спиране по ал. 1 се прилага: 1. за член на управителния съвет на БНБ - от прекратяването на правомощията му; 2. за служител на БНБ - от датата на прекратяване на трудовото му правоотношение, съответно от датата на преназначаването му на друга длъжност, която не е определена по реда на ал. 2. (4) Периодът на спиране по отношение на субектите по ал. 1, т. 1 и 2 е с продължителност: 1. за членовете на управителния съвет - дванадесет месеца; 2. за служителите на БНБ, пряко участващи в надзора на субектите по ал. 1, т. 1 - най-малко три месеца, като конкретните периоди на спиране се определят от управителния съвет на БНБ. (5) За лицата по ал. 1, периодът на спиране по отношение на субектите по ал. 1, т. 3 е с продължителност три месеца. (6) През периода на спиране лицата по ал. 1 нямат достъп до информация, представляваща служебна, банкова, професионална, търговска или друга правнозащитена тайна или информация, свързана със субектите по ал. 1, т. 1- 3. (7) Членовете на управителния съвет и служителите на БНБ, за които се прилага забраната по ал. 1, имат право на обезщетение,		

				при условия, по ред и в размер, определени от управителния съвет на БНБ. **Чл. 6д.** (1) Членовете на управителния съвет и служителите на БНБ по чл. 6а подават декларация за интереси, в която декларират информация за притежаваните от тях имущество, капиталови инструменти; облигации, взаимни фондове, инвестиционни фондове, смесени фондове, хедж фондове и борсово търгувани фондове, които могат да породят съмнения за конфликт на интереси. (2) Лицата по ал. 1 декларират по определен от БНБ ред посочените обстоятелства преди назначаването им, съответно избирането им, както и ежегодно след това. (3) Изискванията за подаване на декларация за интереси по този член не засягат изискванията за подаване на декларации за имущество и интереси по Закона за противодействие на корупцията. (4) Когато член на управителния съвет или служител на БНБ притежава към момента на назначаването/избирането му, съответно наемането му и след това финансови инструменти, които могат да породят съмнения за конфликти на интереси, БНБ може да изиска за всеки отделен случай тези инструменти да бъдат продадени или съответното лице да се разпореди с тях своевременно. (5) Българската народна банка разрешава за всеки отделен случай на лицата по ал. 4 да		

			продадат или да се разпоредят с финансови инструменти, притежавани от тях към момента на назначаването /избирането им, съответно наемането им.“		
			2. По § 7: Член 11, ал. 4: (4) Оценката дали е спазено изискването за наличие на добра репутация и за честност и почтеност на лице по ал. 1 и 2 не се ограничава само до проверка за липса на обстоятелствата по ал. 3 или за наличие на висящо наказателно производство. При извършване на оценката се вземат предвид и административни наказания, принудителни административни и други мерки, наложени на лицето или на юридическо лице, в което то заема или е заемало длъжност с ръководни функции, включително и висящи производства за налагане на такива наказания и мерки. Предлагам стилистична корекция с цел по-добра яснота на разпоредбата.	Не се приема.	Предложението има технически характер и не допринася за по-голяма яснота на разпоредбата.
			Чл. 11, ал. 5: (15) Обстоятелствата по ал. 3, т. 1 се установяват служебно от БНБ за българските граждани, пребивавали постоянно в Република България през последните десет години, а за останалите лица – аналогичен на свидетелството за съдимост документ, издаден от държавата на постоянно пребиваване на лицето Не е ясно на какво е аналогичен документът. Предлагам следната редакция с оглед яснота.	Не се приема.	Предложението има технически характер и не допринася за по-голяма яснота на разпоредбата. Още повече, че нормата е действаща към момента (чл. 11, ал. 7) и не е

					пораждала неясноти или проблеми при прилагането.
			3. По § 8: Член 11а се изменя така: „**Чл. 11а.** (1) Лицата, заемащи ключови позиции в банка, трябва да отговарят на изискванията по чл. 11, ал. 1, т. 1 и т. 3 – 5 и да притежават достатъчно знания, умения и опит за изпълнение на техните функции съобразно критерии, определени с наредба на БНБ. С тази наредба се определят и документите, с които се удостоверява спазването на изискванията по изречение първо. Виж коментар към ал. 8.	Приема се с редакция.	„**Чл. 11а.** (1) Лицата, заемащи ключови позиции в банка, трябва да отговарят на изискванията по чл. 11, ал. 1, т. 1 и т. 3 – 5 и да притежават достатъчно знания, умения и опит за изпълнение на техните функции съобразно критерии, определени с наредба на БНБ.“ Критериите по ал. 1 се съдържат в различни наредби в зависимост от функцията.
			Чл. 11а, ал. 6: (6) Банките уведомяват компетентния орган по чл. 1, ал. 2 в 10-дневен срок от датата на	Приема се с редакция.	„Чл. 11а, (6) Банките уведомяват

			назначаването на всяко ново лице, заемащо ключова позиция, и прилагат необходимите документи, определени с наредба на БНБ.		компетентния орган по чл. 1, ал. 2 за всяко новоназначено лице, заемащо ключова позиция, в 10-дневен срок от датата на назначаването, и прилагат необходимите документи, определени с наредба на БНБ.“
			Чл. 11а, ал. 8: (8) Компетентният орган по чл. 1, ал. 2 извършва оценката по ал. 7 в срок до 120 дни от получаване на уведомлението и необходимите документи. Когато е целесъобразно, този срок би могъл да бъде удължен еднократно с до 60 дни от подуправителя на БНБ, ръководещ управление „Банков надзор“. Редът за извършване на оценката и издаване или отказ на одобрение се определя с наредбата по ал. 6. Основанието за издаване на наредбата не е ли по-скоро ал. 1? Наредбите по ал. 1 и ал. 6 различни ли са?	Приема се.	Извършена е редакция в чл. 11а, ал. 1. Наредбата, цитирана в ал. 6, е Наредба № 20 на БНБ от 24 април 2019 г. за изискванията към членовете на управителния и контролния орган на кредитна институция, както и за оценка на тяхната пригодност и на лицата, заемащи

					ключови позиции. Критериите по ал. 1 са в Наредба № 10, докато редът за извършване на оценката по ал. 8 е уреден в Наредба № 20.
			4. По § 10: Чл. 16а, ал. 2, т. 2: 2. в полза на установен в държава членка клиент, който е непрофесионален клиент, приемлива насрещна страна или професионален клиент по смисъла на Закона за пазарите на финансови инструменти, който е установен или се намира на територията на държава членка, когато този клиент или насрещна страна се обърне към банка със седалище в трета държава по своя изключителна инициатива за предоставянето на услуга или дейност по чл. 2, ал. 1 и 2; Следва да включим и приемливата насрещна страна, тъй като чл. 21в, §2 от Директива 2024/1619 го посочва, а по-надолу в точката също е посочена насрещна страна.	Приема се.	
			Чл. 16а, ал. 5: (5) В случаите по ал. 2, т. 1 банката със седалище в трета държава има право да предостави единствено поисканата услуга по	Приема се.	

			изключителна инициатива на клиент или насрещна страна. Банката може да предлага други (продукти,) услуги или дейности, извън поисканите по изключителна инициатива на клиент или насрещна страна: Не следва ли препратката да е към ал. 2, т. 2 предвид, че препратката по чл. 21в. §3 от Директива 2024/1619 е към параграф 2 от същата разпоредбата и която урежда т.нар. изключение за reverse solicitation?		
			5. По § 12: Чл. 17а, ал. 4 и 5: (4) Когато клон е определен като квалифициран клон от трета държава, БНБ извършва оценка за определяне на клона като клон от категория 1 или от категория 2. (5) Счита се, че клон от трета държава попада в категория 1, когато отговаря на някое от следните условия: 1. общата стойност на активите, регистрирани или инициирани от клона в Република България, е по-голяма или равна на 5 милиарда евро според информацията за предходния годишен отчетен период, предоставена в съответствие с чл. 69б; 2. лицензираните дейности на клона включват привличане на влогове или други възстановими средства от клиенти на дребно, при условие че размерът на тези влогове и други възстановими средства е по-голям или равен на 5 на сто от общите пасиви на клона или че размерът на тези влогове и други	Приема се с редакция.	Алинея 4 се заличава и се извършва преномериране на следващите алинеи.

			възстановими средства надхвърля 50 милиона евро; 3. клонът не е квалифициран клон от трета държава по смисъла на ал. 1. Има някакво противоречие тук. Няма как клонът да е „квалифициран клон на трета държава“ и същевременно „клон от трета държава категория 1“, тъй като ал. 5, т. 3 (респ. чл. 48а, б. „в“ от Директива 2024/1619) изключва от категория 1 квалифицираните клонове. Следователно, ако клон е разпознат като „квалифициран клон на трета държава“, той следва ex lege да попада в категория 2. Тук по-скоро разпоредбата трябва е в смисъл, че при оценка на категоризацията на клона се извършва и оценка дали клонът е квалифициран клон от трета държава. Така като че ли повече ще се доближим до духа на чл. 48в, § 5 от Директива 2024/1619.		
			6. По § 20: Чл. 28л, ал. 2: (2) Когато съществено дялово участие бъде придобито въпреки издаден отказ, придобилото лице не може да упражнява правата на глас по акциите или дяловете, и сделките, решенията и действията, настъпили в резултат на придобиването, са нищожни.“ Изглежда, че 27д от Директива 2024/1619 предвижда две алтернативни мерки: 1. спиране на упражняването на съответните права на глас; или	Не се приема.	Директива (ЕС) 2024/1619 предвижда норми, които са с минимална хармонизация и дават възможност на държавите членки да приемат на национално ниво по-строги от минималните

			2. обявяване на подадените гласове за недействителни. Независимо изложеното, в разпоредбата никъде не се посочва, че взетите решения или сключените сделки, в резултат на упражнените права на глас, са недействителни или нищожни. Предложеният поход не отчита принципа за правна сигурност и защита интересите на третите лица – контрагенти по сделката, други дялопритежатели или акционери в дружеството и т.н. В директивата единствено се посочва, че права на глас следва да бъдат спрени или да бъдат обявени за недействителни при тяхното упражняване. Следователно според мен смисълът на разпоредбата е самите права на глас да бъдат лишени от правно значение при вземане на решения в дружеството при придобиване на КДУ при изричен отказ на органа. Предлагам следната редакция: „(2) Когато съществено дялово участие бъде придобито въпреки издаден отказ, придобилото лице няма право да упражнява правата на глас по акциите или дяловете. Упражнените права на глас от придобилото лице не пораждат правно действие и не се взимат предвид при изчисление на мнозинствата за вземане на решения.“		изисквания. В действащия ЗКИ са налице аналогични разпоредби по отношение подобен правен ефект на сделки, извършени без надзорно одобрение, когато такова се изисква.
			7. По § 40: **Чл. 69а.** (1) Клон на трета държава поддържа регистър за активите и пасивите, които: 1. са регистрирани или инициирани от клон	Не се приема.	Текстът на вносителя е по-точен и близък до разпоредбата на

				от трета държава; и 2. се управляват от клона самостоятелно. (2) Регистърът съдържа необходимата и достатъчна информация за поеманите от клона рискове и за тяхното управление. (3) Клоновете от трети държави изготвят и периодично актуализират политика за поддържане на регистъра по ал. 1, която се приема от съответния ръководен орган на главното предприятие от трета държава. Политиката съдържа мотиви/обосновка относно правилата за водене на регистъра и съответствието им със стратегията за дейността на клона от трета държава. Дребни стилистични корекции за по-голяма яснота на разпоредбата.		Директива (ЕС) 2024/1619. Предложението за редакция предвижда в регистъра да се вписват само тези инициирани от клона активи и пасиви, които се управляват самостоятелно, т.е. самостоятелното управление е изведено като условие за регистриране. Според Директива (ЕС) 2024/1619 има две отделни задължения за клоновете – (1) да регистрират инициираните от клона активи и пасиви и (2) да управляват тези активи и пасиви самостоятелно.
				Чл. 69а. (4) Клоновете от трети държави	Приема се.	

			веднъж годишно предоставят на БНБ независимо и обосновано писмено становище за изпълнението и текущото спазване на изискванията по ал. 1 - 3, заедно с направените констатации и заключения. (5) Клоновете на банки от трети държави предоставят на главното предприятие доклади и отчети за всички съществени рискове и политики за управление на риска, както и за промените в тях.“ Според чл. 48з § 3 Директива 2024/1619 изготвяне на становище е свързано само с изпълнение изискванията на параграфи 1 и 2 от същия член. Предложената редакция ще обхваща и ал. 4 (наша редакция ал. 5), която транспонира чл. 48ж, §4 от Директивата, за която няма изискване за такова становище. Може би идеята тук е да се разшири приложното поле и становището да обхваща и друга информация?		
			8. По § 41: Чл. 69б, ал. 2 и 4, т. 3: (2) Клонът на банката със седалище в трета държава предоставя при поискване от БНБ актуална информация относно реда и условията за защита на влоговете, осигурявана на вложителите в съответствие с механизмите за гарантиране на влоговете, от които могат да се ползват вложителите в клоновете на банки със седалище в трета държава в съответствие с чл. 57, ал. 3, както и чл. 1, ал. 3 и ал. 5 от Закона за гарантиране на влоговете в банките.	Не се приема.	Клоновете следва да имат законово задължение да поддържат актуална в БНБ информация за реда и условията за защита на влоговете. Директива (ЕС) 2024/1619 предвижда

			(4) Клон на банка със седалище в трета държава предоставя на БНБ следната информация за своето главно предприятие: 3. при поискване от БНБ - съществените надзорни прегледи и оценки, когато те са извършени по отношение на главното предприятие, и произтеклите от тях надзорни решения; Ad hoc basis в контекста на регулирана информация в повечето случаи се разбира като информация, която се предоставя след като изрично е изискана от органа. Предлагаме тази редакция, ако нашата интерпретация отговаря действително на цялостния смисъл на разпоредбата и на Директивата.		норми, които са с минимална хармонизация и дават възможност на държавите членки да приемат на национално ниво по-строги от минималните изисквания.
			Чл. 69б, ал. 5: (5) Информацията по ал. 1 и ал. 4 се предоставя поне два пъти годишно от клоновете на банки със седалище в трета държава от категория 1 и поне веднъж годишно от клоновете на банки със седалище в трета държава от категория 2. Ал. 4, т. 3 от предложената разпоредба транспонира чл. 48к, §2, б. „в“ от Директива 2024/1619, която също борави с понятието „ad hoc basis“. На база горния ми коментар за тълкуването на ad hoc, следва ли информация по ал. 4, т. 3 от този член да се предоставя 2 пъти годишно? Предлагам редакция съгласно нашето разбиране за ad hoc basis.	Не се приема.	Тази разпоредба транспонира чл. 48л, параграф 2 от Директива (ЕС) 2024/1619. Становището на ЕБО е, че периодичността на искането на информация от банките е водеща дори и в случаите, когато се ползва терминът „ad-hoc“.
			9. По § 43:	Приема се.	

				Чл. 73, ал. 4: (4) Когато критични или важни функции по смисъла на чл. 3, т. 22 от Регламент (ЕС) 2022/2554 на клон от трета държава се изпълняват от главното предприятие, тези функции се осъществяват в съответствие с вътрешни правила или вътрешногрупови споразумения.“ Считам, че такава препратка не следва да се посочва, тъй като дефиниция за критични и важни функции (не за целите на ИКТ) е предоставена в Насока 4 от Насоките за възлагане на дейности на външни изпълнители (EBA/GL/2019/02) макар и подобна на тази в регламента ДОРА. Преценката дали (1) възложена функция на външен изпълнител (която не е свързана с ИКТ), или (2) използване на ИКТ услуга, която поддържа дадена функция, е критична или важна следва да се прави с оглед приложението на специфичната секторна регулация. Т.е. когато ИКТ услуга се използва за поддържане на функция, преценката дали последната е критична или важна следва да се прави по правилата на ДОРА. Ако банка прехвърли дадена функция или дейност на външен изпълнител (т.нар. същински Outsourcing) критичността и важността следва да се анализира с оглед специфичното секторно законодателство - в този случай банковото и в частност, Насоките за възлагане на дейности на външни изпълнители		

			(EBA/GL/2019/02). Виждането, че квалификацията на критична или важна функция следва да се прави с оглед прилагането на съответната регулация може да се извлече и от отговора на ЕИОПА по въпрос 2749 - DORA005 (https://www.eiopa.europa.eu/qa-regulation/questions-and-answers-database/2749-dora005_en) от Въпроси и отговори относно приложението на регламент ДОРА.		
			10. По § 46: Чл. 78, ал. 2: (2) В одиторските доклади по ал. 1 се представя и одиторско мнение относно спазване на изискванията по чл. 10, ал. 1 и 8, чл. 11, ал. 20, чл. 69а, ал. 5 и чл. 73, ал. 3 и 4.“	Не се приема.	Предложената техническа редакция е във връзка с предложени изменения по § 46, които не се приемат.
			11. По § 92: По 3: Чл. 232а. (1) Финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност носят основната отговорност да гарантират, че лицата, заемащи ключови позиции, са по всяко време с достатъчно добра репутация, изпълняват функциите си честно и почтено, и притежават достатъчно знания, умения и опит, необходими за изпълнението на своите задължения.	Приема се.	

				С оглед обстоятелството, че понятието се въвежда в ДР на ЗПФИ.		
				По т. 18, буква „а“, тодточки „бб“, подбукви „ббб“: ббб) създават се т. 4 – 8: 5. „Функция за вътрешен контрол“ са функциите по управление на риска, по нормативно съответствие и по вътрешен одит. 6. „Ръководител на функция за вътрешен контрол“ са лицата с най-висока длъжност, които отговарят за ефективното управление на текущото изпълнение на функциите за вътрешен контрол в инвестиционния посредник. С оглед въвеждането на тези две дефиниции е възможно да се наложи стилистична промяна на текста по чл. 68 от ЗПФИ.	Не се приема.	Новите понятия в допълнителните разпоредби на ЗПФИ се въвеждат по отношение на финансовите холдинги и транспонирането на Директива (ЕС) 2024/1619, а основните изисквания, имплементирани в чл. 68, ал. 1 от ЗИД на ЗКИ произтичат от въвеждането на Директива 2014/65/ЕС относно пазарите на финансови инструменти и свързания с нея Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията от 25 април 2016 година за

						допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива, и засягат изискванията принципно към инвестиционните посредници. Възприемането на друг подход би довел до несъответствие в терминологията приложима от Директива 2014/65/ЕС и

						посочения делегиран регламент